

ชื่อเรื่อง ผลการจัดกิจกรรมแนะแนวต่อการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟบางนา

ผู้วิจัย นายปกรณ์ วิริยธรรม

ปีการศึกษา 2560

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดกิจกรรมแนะแนวต่อการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนา 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนกลุ่มที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวต่อการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์กับนักเรียนกลุ่มที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวต่อการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยกึ่งทดลอง ประชากรคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์เซฟ บางนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 114 คน 3 ห้องเรียน 2 ห้อง ที่ไม่มี ความแตกต่างกันให้ห้องหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และอีกห้องเป็นกลุ่มควบคุม นักเรียนกลุ่มทดลองเข้าร่วมกิจกรรม 8 ครั้ง ครั้งละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ กิจกรรมแนะแนวต่อการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ แบบวัดการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ แบบบันทึกการเรียนรู้ที่ต่อกิจกรรม และต่อผู้วิจัย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าสถิติ Paired – Sample t – test และ Independent – Sample t – test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สูงกว่าก่อนเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ภายหลังจากทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนจากแบบวัดการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยแสดงว่า กิจกรรมแนะแนวต่อการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์สามารถใช้พัฒนาการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเซนต์โยเซฟ บางนาได้ นอกจากนี้นักเรียนรายงานว่า การเข้าร่วมกิจกรรมช่วยให้นักเรียนสามารถคิดหาวิธีการแก้ปัญหาในแนวทางใหม่ที่หลากหลายและสามารถสร้างวิธีแก้ปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ